

SETMANARI ILUSTRAT, DE LITERATURA, NOVAS Y ANUNCIS

Dedicat ab preferència al deſarrollo de la vida teatral de Catalunya
PREU: 15 CENTIMS —♦— SURT LOS DISSAPTES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
En Barcelona Ptas. 2 trimestre
Fora ciutat » 2 »
Los suscriptores del interior reciben las obras del
: : : : : folleti encuadernadas : : : : :

DIRECTOR
D. Joan Brú Sanclement

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
Carrer de las Cabras, 3, 2.na (Buzó á la escala)

PREUS DE CADA NÚMERO
Número corrent 15 cénts.
Donant avis se passa á domicili sense
: : : : : augment de preu : : : : :

Suscripció Verdaguer

Vist l' acort pres per la Comissió, la Redacció de Lo TEATRO REGIONAL acorda retornar las cantitats rebudas pera aquest objecte.

Poden, per lo tant, desde avuy fins al dia 20 de Octubre próxim, passar los interessats al local, Cabras, 13, 2.na, á recullir sos donatius.

De las cantitats que 'n la fetxa avans indicada no s' haigin recullit, (suposant que alguna podria haverhi en aquest cas), ne donarém compte, dihent alashoras al objecte á que s' haurán aplicat.

Resolució presa en 7 Septembre de 1896.

LA REDACCIÓ

Monument á Frederich Soler

Atenent á la convocatoria que la digna Comissió, nombrada per aquest objecte, va remetrens á son degut temps, y accedint als prechs de molts de nostres favoreixedors, queda desde avuy oberta en la Administració de Lo TEATRO REGIONAL, la suscripció á favor de tant lloable pensament.

S' admeten donatius desde la cantitat de 25 céntims de pesseta.

LA REDACCIÓ

Crónica

En Joan Rivas Puigvert

En Joan Rivas Puigvert va naixer á Sant Martí de Provensals el 10 de Juliol de 1868. Sos pares

eran uns modestos jornalers que casi no li pogueren donar cap instrucció, posantlo, á la edat de 10 anys, á tirar el bach en una fàbrica d' estampats. Allí era la alegria de tots els treballadors per sa vivesa d' ingeni y per sa hermosa verbositat, el contar quèntos era 'l seu fort, els inventava ab gran fantasía, pero per emboïcat que estés, á l' hora de sortir s' acababa 'l quènto.

Quant comensava á ser la esperansa de sa familia, va veurers atacat de una parálisis que 'l condemná á viurer per sempre més reclós á las quatre parets de casa seva: per més dissort no podia contar per ferli més lleugera sa desgracia, ni ab els plahers del esperit. Ab prou feynas podia posarse 'l nom. Llavoras va mirar son entorn, va medir ab un cop d' ull la situació de sa familia, y armantse de una voluntat de ferro, va ferse home avants de temps; l' aplicació y l' estudi foren sos companys desde las horas, y la poesia, la casta poesia, la enamorada del ideal del pobre impossibilitat! Condemnat á reclusió perpetua, sentía l' anyoransa de la llibertat y la cantava, y cantava també l' amor, un amor esblaymat com l' hortet que cuydava ab carinyós afany sens poguer aixecarse de la cadira.

Había emprés un combat á mort ab la miseria y ab la ignorancia, y habia vensut per complert á las dugas.

Sens més auxili que sa bona voluntat, s' aprenqué 'l dibuix y dibuixaba pera brodats, s' aprenqué d' escriurer y llegir y donaba classes á casa, aprenqué la música y tocava varios instru-

ments, aprengué a sentir la poesia y la cantava com un rossinyol engaviat!

Per ell la tristesa no existí més, desde 'l punt que va veurer que ja no era una carga pesada pels de casa seva, 's torná alegre y xistós.

Y desde 'l reconet de mon de sa casa, aná teixint, sens adonarse, una vistosa tela de fondas amistats; el seu enterro fou una verdadera manifestació de dol. ¡Deu esser tant trist deixar el mon als 26 anys, quant la meytat de las ilusions han de florir encara!

De totas sas bonas condicions, la més notable era l' aptitut que tenia pel conreu de la poesia. Sa casa se convertí en el punt de reunió de molt jovent, que anava a passar la tarde del diumenge ab el pobre presoner, que sempre tenia un joch nou preparat pera férloshi 'l temps més curt y passador, amanit sempre ab la més ingenua *vis cómica*.

Molts foren los certámens ahont lográ distincions, y Lo TEATRO REGIONAL, 'l periódich que li doná a llum més composicions poéticas; pero en Rivas era infatigable, y a pesar de sa prematura mort, deixa escritas las obras següents: *Filla y mare*, drama en tres actes, *La flor de Satalia*, drama en tres actes, *L' ignocencia d' un àngel*, *La Colometa*, *A montanya*, *Los primers celos*, *La filla d' un concejal*, *A las foscas*, y altres obras entre las que figuran els monólechs *L' Angelet* y *Lo Cordayre*, y varias pessas per música.

La mort l' ha sorprés en el fort de la seva activitat y en el brill de son ingeni, quan comensava a creurers probable lo poguerli donar moment a las paralíticas camas.

Catalunya ha perdut un bon fill, las lletras catalanas un de sos més probables sacerdots.

* * *

Aquí anavam a tancar la part trista d' aqueixa crónica, quan rebém la noticia de la mort d' un altre bon fill de nostra patria.

En *Manel Gardó Ferrer*, víctima d' un tifus fulminant, a la edat de 36 anys.

En Gardó era 'l tipo oposat per sa naturalesa al d' en Rivas, jornalier sapat y garrit, havia consagrat tota sa vida al *trevall*, la *família* y la *Institució coral*, aqueixa era sa trilogia.

Honrat fins al extrem, bon amich fins a la exageració, en Gardó havia trobat, com deya 'n Benages en el cementiri, pochs moments avants de que 'l ninxo se 'l engolís, la manera de fer el dia de quaranta vuyt horas.

Era 'l verdader tipo del *obrer catalá*, brau, seré, amant de sa familia y de sa patria, sabia traduhir en fácils versos, el sentiment d' un cor; tot en ell era expontani, y sobre tot la poesia. Per ell la obra d' en Clavé era la redempció del

obrer, sa política 'l Progrés, son Deu la familia. ¡Tant de bó que tots los obrers fossin com ell! ¡quants dias de dol no s' estolviaria la patria!

Estava content ab la seva sort, y no envejava res més que l' apreci dels seus semblants, y 'l apreci 'l tenia. Prova palpable va serne son enterro, efectuat 'l dimars; unas quatrecentas personas l' acompanyaren al darrer passatge, son féretre estava cobert de coronas, la música de la Casa de la Caritat, ab sas magestuosas notas, semblava dir al poble:—¡Aixís honra Catalunya als que verament la honran. ¡Obrer catalá, desperta!

Confesso que la mort d' en Gardó m' ha fet molta impressió, es el primer amich de lletras que veig baixar a la fossa, y l' hi veig baixar sens haver sapigut que estava malalt. ¡Tant rápida ha sigut sa malaltia!

En Gardó era corista, pro corista de cor, ell no havia faltat ni a Palma, ni a Navarra y Zargossa, ni a Valencia, ni a Madrid. Benages es el cervell de la «Associació»; en Gardó era 'l bras dret.

Han assistit al enterro representacions de las societats corals de Barcelona, «La Juventud», «La Catalana», «El Betis», «La Perla Agustinenense», «La Barretina Catalana», «La Violeta», «Coro Federal», «Minerva», «Casino Artesano», «Barcanona», «La Palma», «La Unión» y «La Campestre», de Hospitalet; «El Llobregat», del Prat; «La Violeta», de Cornellá; «La Violeta», de Sarriá; «Amigos de la Unión», de Gracia; «Unión», de Sant Andreu de Palomar; «Lo Pom de Flors», de Sant Just; «La Palma» de Esplugas, y altres.

Las glassas han sigut portadas per en Benages en representació del socis honoraris de la «Associació»; en Montferrer, president de la «Associació», en Casas Pallerols, per *La Aurora*; en F. Palomar, per «La Catalana»; Maximino Nobí, per la «Perla Agustinenense»; Mariano Bori Nonell, per la familia; en Mariano Eseriu, per *La Tomasa* y 'l que suscriu, per Lo TEATRO REGIONAL.

De son trevall intelectual deixa bastantas poesias, la majoria pera música, molts de las quals han sigut ab éxit estrenadas.

Rebi sa atribulada familia nostre pésam més vritat y cregui que 'l seu recort viurá eternament en els anys de la institució coral, y en el cor de son amich.

L' exércit del Progrés de Catalunya ha perdut dos bons soldats.

Reposin en pau.

¡Pobre Rivas! ¡pobre Gardó! ¡Qué buyt se va quedant el cor al perdre las personas que estima!

A. LLIMONER

L' hivern

(TERCETO CATALÀ)

Música de D. Eduart Estradé

L' hivern ab son fret tan viu
 escampa per tot tristesa,
 deixant la Naturalesa
 sens las galas del istiu.

Trist surt lo sol
 per las costas de marina,
 y estén son vol
 per l' espay blanca boyrina.
 Per tot arreu
 lo gelat vent fort empeny,
 y es plé de neu
 lo crespas cim del Montseny.

En lo bosch y en la pineda
 sens fullám queda l' arbreda
 gronxantse ab gran desconsol,
 y per dintre del torrent
 arraulit de sentiment
 ja no trina 'l rossinyol.

En las vespradas
 prop de la llar
 fortas glassadas
 deixém passar;
 contant rondallas
 los més discrets,
 causant riallas
 á los baillets.
 Bellas ninetas
 y los galans,
 ab amoretas
 s' ayman constants;
 puig que 'ls enllassa
 lo pur amor,
 y 'l fret no 'ls glassa
 lo goig del cor.

Las blancas cabretas
 no troban herbetas
 seguint son entorn,
 puig fortas gebradas
 las deixan glassadas
 ja per tot lo jorn.
 Las frescas fontanas
 murmuran ufanas
 per la serra y prat,
 y 'ls aucells volejan
 y 'l camp picotejan
 que troban sembrat.
 Y l' aygua cristallina
 com serp gegantina
 se va tornant gel,
 mentres la boyrada
 porta la nevada
 que baixa del cel.

Del hivern naix la tristor
 que per tot arreu impera,
 esperant ab goig y amor
 la festiva primavera.

† MANEL GARDÓ FERRER.

Certamen de Granollers

Aceptant l' atenta invitació, assistirem á la agradable festa que en lo elegant teatro del Casino de Granollers, tingué lloch en la tarde del día 4 del corrent ab motiu de la repartició de premis guanyats en lo Certamen y que habían siguts exposats en la vistosa rellojería que en la mateixa vila té 'l Secretari de la Comissió organitzadora D. Tomás Clot Vendrell.

Estava 'l local ple de gom á gom d' escullida concurrencia.

Llegí 'l discurs presidencial, D. Santiago Ru-siñol, enlayrant la poesia en párrafos ben sentits y que li valgueren mil aplaudiments, acabant per fer un llamament envers al modernisme.

Lo Secretari, Sr. Vidal y Humbert, concretá la Memoria en lo relat del fallo.

Guanyá 'l premi de la flor natural la poesia titulada *La nit de Sant Joan*, qual autor resultá esser D. Emili Guanyabens, qui, no poguent assistir á la festa delegá al Jurat per lo nomenclament de la Reyna y per la lectura de la composició. Llegida pel Jurat, donchs, passá á ocupar la presidencia en mitj de generals aplausos, l' hermosa senyoreta D.ª Montserrat Argila.

Guanyaren premis, además, los Srs. Ribas y Carreras, Puig y Soler, Fius y Palá, Maspons y Camarasa, de Fuentes, Blanco y Moya, Esteve Garrell, Tomasino, Nombert Font, Ribot y Serra, Creus y Corominas, Capmany y Capmany, Conrat Roure y Guillem Tell. Los accésits los obtingueren los Srs. Claudi Planas, Tomás y Estruch, Espí, de Fuentes, Garrell, Gual, Ribot y Serra, Franquesa y Gomis, Pere Beleta, Manubens y Vidal, Ramon Nonat Comas, Ribas y Carreras y Frederich M.ª de Gispert.

Doná las gracias en idioma castellá D. Frederich Costa.

Totas las composicions que 's llegiren siguen aplaudidas, y l' acte resultá brillant, amenisant los intermedis la banda de la Casa de Caritat de Barcelona.—C.

Fulletas

I

Es lo poeta lo rossinyol que canta,
 la fé, los sants amors, llurs patrias glorias;
 es lo jutje sever que 'l mon espanta
 recordantli los crims de sas historias.

II

(Pensament italiá)

Desitjo ¡oh, Leonor! lo nom que portas
 veure grabat en bronze, puig si 'l miren,
 dirán los que 't coneixen: ¡lletas mortas
 quatre n' hi há en lo nom que aquí esculpíren!

JOAN OLIVA BRIDGMAN.

CATALUNYA PINTOESCA

Vista general de Sitges

Los actores

Me lamentaba un dia de la trista situació del autor dramàtic, exposat á deu mil contingencies que totes conspiran á tirarli á pico l'obra que posa en escena.

Al llegir tot aquell capítol de queixas, un apreciable actor del nostre teatre trobá que jo tenia molta rahó, pero que tant com los autors, caminaban entremitj de contrarietats los actors.

—Dificilment podria probarmho,—vaig contestarli.

—Deixim dir.

—Vosté mateix.

Y l'actor, qu'ho es *còmic*, va ferme la relació *trágica* que vaig á transcriure ab tota fidelitat, confiant ab que la memoria será bon apuntador.

«L'actor, digné, es l'home que te'l sentiment á la disposició dels altres.

»Al autor dramàtic, si está alegre, ningú li obliga á escriure una cosa trista; y si está trist, ningú li fa escriure una cosa divertida. Es dir que escriu en conformitat al estat d'ánim en que s'troba.

»Pero l'actor si te de representar un paper així y graciós, encare que en aquell mateix moment s'hagi disputat ab la dona ó esgarapat ab la sogra; encare que no tingui ni sápig a hont anar á buscar mitja pesseta y vegi entre bastidors lo sabater que l'espera ab lo compte del mitj any; encare que ls ulls de poll li peguin fibladas ó el dolor li rosegui ls ossos; encare que la dida en aquell instant li hagi plantat la criatura y no trobi qui li dongui mamar; encare, en fi, que passi totes las trifulgas imaginables, ell

ha de sortir á las taulas ab la rialla á la boca y te de dir ab tota naturalitat lo divertit paper, de la mateixa manera que si fos l'home més felís del mon. Y vice-versa: si'l paper que ha de fer es dramàtic ó sentimental, encare que rebí la noticia de que un oncle *americano* l'ha deixat hereu, te d'estarse á l'escena fent la cara de prunas agras ó plorant com una Magdalena.

»Altres vegadas dos actors están á mata-degolla que no s'poden veure ni en pintura, y surten davant del públich, y representan dos íntims amichs, y vinga donarse las mans y abraçar-se y passejarse de braset, com si estiguessen á partí un pinyó.

»Lo que li he dit: s'ha de tenir lo sentiment á disposició dels altres, sense poguerne fer l'us que al actor li vingui bé.

»Passaré per alt las varias *diferencias* que ab

los empresaris tenim, perque encare no están contents de las trabas que constan en las contractas, sino que sempre miran si n'hi poden posar de noves, ó estrenyer en favor seu las condicions que hi ha beneficiosas als actors contractats.

»D'aquí las bonas ausencias que generalment sempre s'guardan los empresaris y ls actors.

»Si entrém á ne'l ram dels crítichs, la major part de las vegadas no sabém per quins mars navegúem. ¡Com que de crítich tothom ho es!...

»L'un li diu que te de fer lo paper ab més passió; l'altre, que l'exagera massa; l'altre que hauria de du'l vestit més cla, perque l'argument passa al estiu; l'altre, que hauria de vestir més fosc, pera estar en relació ab lo tó sentimental de l'obra... Tots l'hi troban un sis ó set.

vosté no 'ls hi pot dir res, pequé... son crítichs y 'n saben més.

»Jo res tinch que dir dels crítichs que tenen condicions de tals; pero sí que de aquells que diuen que sols fan críticas *per afició*, dech dirne que pera no eixirse de la seva propia esfera deurian sols fer revistes de funcions *d'aficionats*.

»¿Y si examiném la vida privada dels actors?

»Fins allí trobarém que son víctimas de la seva professió.

»Pera fersen cárrech, li contaré lo que va passar á dos meus companys *d'art*, sense que li digui els noms per alló de que 'l pecat pot dirse y 'l pecador deu callarse.

»Vosté sab que 'l verdader honrat no sols te de serho, sino que además te de semblarho. Ab los actors no hi ressa aquesta máxima; per honrat que un sigui, no pot semblarho per l' índole de la professió mateixa.

»¿Cóm vol que pel públich, impresionable sempre, semblin honrats la dama, y 'l galan, que surten á las taulas y s' abrassan y 's besan las mans y parlan sols d'amor y entran en un mateix quarto, y surten junts d' un mateix siti? Aixó no es possible.

»Per altre part, en lo teatro, tot es com la pintura escenográfica, que de prop casi be no es res y de lluny sembla qui sab que.

»Sentats aquestos petits precedents, aném al cas acontescut entre un segon galan y la dama jove d'una companyia, en la que jo hi formava part.

»Per mí, tant l' un com l' altre d' aquestos dos actors, eran honradíssims.

»Pero entre 'l públich, per causa sens dupte de que en algunas produccions se 'ls veyia tractarse ab l' intimitat que l' obra exigia, comensá á corre la veu de que entre 'ls dos hi havia relacions d' aquellas que ab tanta frecuencia se suposan en lo teatro.

»Aquestas falsas veus, arribaren á noticia del marit de la dama jove, lo qual se posá en observació pera assegurar-se de lo que el públich tenia admés com moneda corrent.

»Pera sortir més prompte de duptes, buscá qui el podria ajudar en lo treball d' observació, y aná á trovar á la muller del segon galan, la que també havia sentit rumors de lo que 'l públich enrahonava.

»Los únichs que no sospitavan res de lo que 's deya, eran los dos actors, que, ja dich, per mí tenian molt tranquila la consciencia.

»Mentres la dama jove y 'l segon galan eran en escena, hauria vist entre bastidors, á las sevas *caras meitats*, que no 'ls hi treyan l' ull del demunt.

»Un dia estava anunciat un drama.

»Un' hora avans de la funció, segons mana 'l

contracte, tots los actors nos trovabam al escenari.

»La dama jove havia sigut acompanyada pel seu marit, que la deixá en lo quarto y sortí del teatro. Lo segon galan, també s' estava en lo seu quarto.

»Mitj' hora avans de comensarse la funció, 's rebé la noticia de que la característica no estava bona, y com que aquesta sortia en lo drama, tingué de cambiarse la funció.

»L' empresa determiná posar en escena un altre drama, en lo qual no hi preniám part la dama jove ni jo.

»Nos treyém los vestits que ja 'ns habiam posat, y determinárem anárnosen cada hui á casa seva.

»Sortíam junts la dama jove y jo, y la vaig acompanyar fins á la porta de sa casa, quan als pochs passos d' haberla deixada, sento uns grans crits.

»La veu era de la dama, y 'm vaig creure que no hagués rebut algun susto á la escala. Pujo corrents, truco á la porta; la minyona m' obra tota tremolosa; miro, y... ¡vaig veure 'l desenllás del drama! La dama jove, estava en lo sofà ab un atach nerviós; en un cantó, plorant, la senyora del segon galan; y entremitj de las dugas, tot sofocat y en mànegas de camisa, 'l marit de la dama jove.

»Vosté ja pot figurarse á quin punt va portar á aquest marit, y á aquella muller, l' esperit de observació dels seus respectius dona y espós.

»Los actors se 'n duyan la fama, y 'ls que no eran actors eran los culpables.

»¿Y encare dirá vosté que no hi ha ningú tant digne de compassió com l' autor dramátich?»

Aquí va acabá 'l parlament del meu company, y jo no vaig ferli sino aquesta pregunta:

—Y l' endemá del cas que m' ha explicat, ¿qué tal va representar la dama jove?

—Ja pot figurarsho; detestablement. ¡Pobre drama!

—¿Veu? ¿Veu com en últim resultat van los perjudicis á las costellas del autor?

CONRAT ROURE

Idill

(COMPOSICIÓ PÓSTUMA)

L' hivern s' es acabat,
cercant son aymat niu ve l' oreneta,
l' admetller ha esclatat
y ha florit pels aubachs la violeta.

Tornarán del istiu
las placentes y fresquívolas aubadas,
tornarán á fer niu
rossinyols y pinsants, gaigs y becadassas.

Mes ¡ay! no tornarán
per dar-me joy al cor ni á tu alegría:
mos ulls sols plorarán,
tu 't migrarás en bruna melangia.

No 'm deixis solhivern,
¿qué seré jo sens tu si vida 'm donas?
Torném al goig matern,
com nins detrás las frívols papallonas.

'Nirém á segá al camp
al blincarse als feulats la rossa espiga:
no marxis, que jo t' am,
no 'm deixis anyorant, ma dolsa amiga.

Pel teu cor que ha nascut
aymant dels bells encants de la natura,
del claustre la quietut
cavarà lentament la sepultura.

Allá al clos del convent
lo temps trist escolantse no varia:
no hi ha ni sol, ni vent,
ni aromas, ni colors, ni nit, ni dia.

L' istiu no vindrá més:
boyra de dol veurém del plá á la serra.
Mes... ¡ni morta després
podrás torná al amor d' aquesta terra!
Així 'ls dos morirém
per una ditxa igual tant anyorada
y ni en lo clot podrém
donarnos la freda y última besada!

L' oreneta ha tornat,
y al florir l' admetller trist se mustiga,
lo cel s' es emboyrat...
¡no 'm deixis, que jo t' am, ma dolsa amiga!

† JOAN RIBAS PUIGVERT.

Servey de fora

VILANUEVA Y GELTRÚ.—Un escándol colossal hi hagué diumenge últim á la nit, en lo teatro Tívoli Vilanovés.

La funció, que anava á cárrech d' una companyia de sarsuela, no comensá son comés fins á quarts d'onze per resistirsén, en tant lo seu empresari no 'ls adelantés á lo menos l' import del viatge. Per fi pogué tirar-se avant, pero aquest dato, del que se 'n enterá 'l públich, y l' anar variant successivament las obras anunciadas, acabá ab la paciència del públich, promovent escándol tal, que la última obra no pogué passar de la primera escena.

No acabá pitjor, per lo tart de la hora y consideració dels artistes.

L' autoritat embargá 'l producte de la taquilla. — C.

SITJES.—Dissapte 29 del passat, va despedirse en lo Prado Suburense la companyia catalana, posant en escena las obras del immortal Soler, *Lo ferrer de tall y Lo ret de la Sila*. Lo desempenyo siguié notable, confiant los principals papers á las senyoras Abella, Monner, Clemente y Planas y als senyors Capdevila, Bals, Santolaria, Soler y Pinós, donaren un conjunt com de molts anys no se havia vist.—S.

OLOOT.—Continua la companyia de la senyora Ferrer actuant ab molt éxit, representant dramas castellans y alguna sarsueleta. Ultimament se doná una representació de la pessa *La ma trencada*.—T.

VALLVIDRERA.—Lo 23 del passat se inaugurarà un teatret, posant en escena las obras catalanas, lo drama *Al peu de la creu*, y l' monólech *L' home de la dida*, en lo quin va distingirse 'l senyor García.

Lo dia 30 va donarshi altra funció de la que formá part la pessa *Cura de moro*, distingintshi la senyoreta Guitart y 'ls senyors Viñas y Anglés.—L.

ARBOS.—Ab motiu de la festa mayor, celebrada los dias 6, 7 y 8, en lo «Cassino Arbosench», s' hi doná una representació de ópera.—S.

TARRASSA.—Diumenge últim, á la nit, en l' Ateneo se posá en escena lo preciós drama del immortal Soler, *Las euras del mas*, y la bonica pessa *Tal hi va que no s' ho creu*. Lo desempenyo siguié molt ben ajustat.—V.

SABADELL.—Teatro Euterpe. La companyia Cotó doná dugas representacions de la celebrada sarsuela *Lo somni de la Ignocencia*, la aplaudida opereta d' Arriete, per lo tenor senyor Alcántara, y l' estreno de la xistosa sarsuela *Verdalet pare y fill del comers de Barcelona*, per son autor senyor Colomer.

Associació de Católichs. Representaren ab molt aplauso *L' embaixador del hivern*, un drama castellá y la pessa *Cura de moro*, que agradá molt á la concurrencia.—J. F.

GRACIA.—Diumenge últim tingué lloch en la lluhida societat «La Noguera», una escullida funció, la qual tan per la bondat de la obra que 's posá en escena, com per la execució, deixaren satisfet al número públich que assistí á la representació del drama *Las joyas de la Roser*, en el que sobressurtí lo jove senyor J. Baqué en lo paper de «Melcior», així com també es-tigueren acertats la senyoreta C. Llobet y 'ls senyors Ballester (A.), Ballester (V.), Vermell, Moretó, Costa y Figueras.

Los balls extraordinaris que dita societat va celebrar las nits del 8 y 9 se vegeren en extrém concorreguts y molt lluhits.

En lo Teatro Moratin, l' última obra catalana que 's posá en escena, fou lo drama *Lo combat de Trafalgar*.

Al «Círcul de Propietaris» se representaren *Lo primer amor y Café y copa*.—P. M.

MATARÓ.—Lo dissapte 29 del passat, en l' Ateneo, se posaren en escena las pessas *Als peus de vostre*, *A cala modista* y *Cura de moro*. Lo conjunt de representació no passá de regular, distingintshi l' aficionat senyor Casas. En lo «Cassino Fénix», dijous de la setmana passada s' hi representá un important drama, y la pessa *Sense argument*.—G.

ARENYS DE MAR.—Ultimament han donat una funció en l' Ateneo, los celebrats excéntrichs musicals *Becudros*, obtenint molta acceptació.—P.

SANT SADURNÍ DE NOYA.—Dilluns, ab motiu de la festa mayor varen celebrarse en tots los Centros recreatius de aqueixa població, funcions teatrals ó balls d' any. Se donaren duas representacions de *Lo somni de la Ignocencia*; una en lo cassino «Aliansa Fraternitat» y l' altra en lo «Círcul del Noya».—A.

SANT CUGAT DEL VALLÉS.—Ab motiu de la festa mayor, dimars passat en lo teatro Clavé s' hi doná una funció de sarsuela, de la qual formá part *Lo somni de la Ignocencia*.—S.

HOSPITALET DE LLOBREGAT.—La companyia de declamació P. Parera, actua en la societat coral «La Campestre» desde 'l diumenge prop passat.—P. B.

PREMIÁ DE DALT.—Diumenge passat en lo teatro Foment, la companyia de aficionats del vehí poble de Premiá de Mar posá en escena las obras *L' Avi*, *Lo testament del oncle*, *Sebas al cap* y *Ensenyansa superior*. S' hi distingiren la senyoreta Jarque y el senyor Mañá.—R.

Novas

Lo folletí d'avuy es lo penúltim de la preciosa obra *La copa del dolor*, quedant per lo tant acabada ab lo del número vinent.

Queda agotada la edició del número anterior.

Las personas que no' hagin pogut adquirirlo y 's vinguin á suscriurer durant aquets dias rebrán també complerta la obra *La copa del dolor*, un cop acabada la publicació.

Dissapte últim se doná en lo Teatro Novetats la primera representació de la ópera *Lohengrin*, ab un ple extraordinari; l' éxit que obtingué, considerant lo difícil de la genial partitura, siguié bo. Alguns defectes, deguts especialment á las massas corals, han anat corretjintse en las representacions posteriors.

La presentació escénica superior, y lo públich corresponsent ab creixent favor los sacrificis de la Empresa.

Está anunciada pera'l dia 24 del present la inauguració del nou «Frontón Condal», instalat entre 'ls carrers de Roselló y Balmes. Se tracta d' un edifici dels més monumentals que tindrà Espanya, destinats á n'aquesta classe de diversió.

A la Granvía, la companyia Giovannini ha posat últimament la sarsuela *Las dos princesas*, cantada en castellá. Lo desempenyo ha sigut nova prova del merescut calificatiu d' estudiosos que honra als artistas que forman aquest quadro de companyia.

La gran actriu francesa, Shara Bernhardt, actuará durant la vinent temporada d' hivern en lo Teatro Renaissance de París, ahont estrenará una obra que ha vingut estudiant tot aquest istiu, y pera la que s'ha fet construir un vestit brodat de turquesas y altres preciositats, quin valor total ascendeix á 35,000 franchs.

La premsa inglesa, fa grans elogis d' un nou equilibrista que s' ha presentat últimament en un dels Circos de Londres. Diuen que tots los jochs que presenta, son enterament nous y d' una precisió tan extrema, que no es possible hi hagi qui pugui algun dia igualarlo.

Un dels treballs consisteix en llensar 50 gabinets en l'aire, y al caurer, quedan clavats, casi formant semicircul, al voltant del lloch ahont se queda esperant ab los brassos plegats.

Lo concert «Euterpe», donat dimars últim, en lo Teatro Tivoli, á benefici del mestre Joan Goula (fill), se vegé molt concorregut.

La execució del escullit programa siguié aplaudida repetidament, en especial lo nou coro á veus solas, *Tirant l' art*, que ab tot y no surtir tan ajustat com al dia del estreno, lo públich demaná se repetís, prodigant una ovació als senyors Goula (pare), autor de la música, y á D. Conrat Roure, autor de la lletra.

Un incendi ha destruhit un grandió teatro de moderna construcció en Benton-Harbour (Estats de Michigan). Signé després d' una representació, y de tals proporcions lo terrible element, que 'n los treballs que es feren pera aplacarlo moriren onze bomberos.

LOS CANTADORS.—Dimars se posá en escena la gatada dels senyors Soler y Roure *Lo Cantador*, distingintshi la senyora Coloma y Satisfúrriz y els senyors Viñals, Miquel, Bons, Pons, Florenza y Permanyer.

ATENEO MARQUÉS DE LA MINA.—Ab l' últim drama de Joseph Dicenta inaugura la temporada l' últim dimars aquesta important societat. Lo desempenyo siguié cuydat, sobressurtint las senyoras Puchol, Gassó y Pérez, quinas damas mereixen tota classe d' elogis per la seva discreció, y recomaném las dugas primeras á las empresas de teatro catalá, que no saben ahont trovar bon llevat pera renovar la pasta vella. Se distingiren, además, en la representació que 'ns ocupa, los senyors Bobé, Roca, Gunsé, Clapera, Barril, Vidal y Estera.

S' estrená una decoració de molt bon efecte y que acredita lo talent del jove artista senyor Canova.

Lo local d' aquest Ateneo ha sigut completament restaurat, oferint agradable impressió, especialment la sala d' espectacles.

EL INSTITUT.—Tal com anunciarem en lo número passat, dissapte últim se celebrá en aquesta societat lo benefici del jove aficionat D. Lluís Vilanova. Las perras *A ca la modista*, *Cura de moro* y *Una poma per la sed* obtingueren desempenyo, si no molt ajustat, digne d' aplauso per lo voluntariós per part de la senyoreta Boxadó y dels senyors Blasi, Brunet, Durán, Torralba, Palmada y el beneficiat.

La nota de més atractiu, referent al desempenyo, siguié la que la nena Blasi doná al monólech *Si senyors*. Va trevallarlo ab una discreció poch vista, en nenas de la seva edat. Inútil dir que 'ls aplausos ab que va premiarla la concurrencia foren unánims.

LA BARRETINA CATALANA.—Pera aquesta nit está anunciada una representació de la comedia *Lo Sant Cristo gros*.

ARTISTAS FIEROS.—Se 'ns comunica que baix aquest títul se inaugura demá diumenge, ab escullit programa d' obras catalanas, un nou centre recreatiu, instalat en lo carrer de Freixuras, 13, principal.

Enigmas

Xarada

Ponzelleta al mitj-obrir
avuy per la pols rodolas:
la ventada de la mort
ha tret ta vida flayrosa.

Pobrissó pinsá xisclayre
que en uns verdissers ab joya
amorós entendrosit
á literatura hermosa
ta estimansa li vas dir
y en ta *hu-dos* ab goig de jove
á mon joyell Catalunya
d' amor n' has guardat mil probas...

May tersa, Ribas Puigvert,
lo catalá que recorda
al companyó enamorat
d' una causa santa y noble.

Deix' que un tot t' guardi 'l cor
y un tot t' ofresca humil ploma...
ique á próspera flor del prat
més prompte 'l mestral desflora!

SISQUET DEL FULL.

La solució en lo número próxim

Soluciones als enigmas insertats en lo número 239
GEROGLIFICH COMPRIMIT.—Camfora.

Tipografia «La Académica», Ronda de la Universitat, 6; Teléfono 861